

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 4Co/191/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314213061  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314213061.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému T. T., bytom W. XXX/XX, T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 927,85 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C 294/2014 - 25 zo dňa 24.03.2015 takto

### rozhodol:

Späťvzatie žaloby n e p r i p ú ť a .

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradíť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 34,12 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 118,98 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 977,85 Eur istiny s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok revolvingového úveru zo dňa 05.10.2010. Uznesením č. k. 18C 199/2014 - 33 zo dňa 28.08.2014, súd konanie v časti o zaplatenie 50,37 Eur s príslušenstvom zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby a vo zvyšku vylúčil vec na samostatné konanie. Dňa 26.09.2014 oznámil vstup do konania na strane žalovaného vedľajší účastník, ktorý namietal premlčanie žalobcovho nároku, ako aj nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že odplatu za poskytnutý úver, kde úroková sadzba úveru je 70,00 % a RPMN je 65,57 % považoval za absolútne neplatnú dohodu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39, § 52, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov). Vzhľadom k tomu, že žalobca reálne poskytol žalovanému úver vo výške 1 277,05 Eur a žalovaný uhradil spolu 2 764,80 Eur, súd žalobu zamietol.

O trovách tohto konania, ako aj konania vedeného pod sp. zn. 18C 199/2014 súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešného žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 21.01.2015 v zmysle § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl. č. 655/2004 Z.z.), a to odmenu 2 x 51,45 Eur a režijný paušál 2 x 8,04 Eur, spolu 118,98 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, odvolanie žalobca. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého výroku z dôvodu, že súd nezdôvodnil účelnosť trov právneho zastúpenia. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia podľa odôvodnenia predstavujú náhradu odmeny aj za predloženie podania, ktoré svojím obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladanom v nespočetnom množstve prípadov. Vedľajší účastník sa deklaruje ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa. Ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014, podľa ktorého „Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.“ Zároveň namietal, že vedľajší účastník s účinnosťou od 01.01.2015 nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, lebo nepredložil súhlas žalovaného s vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmeniť a náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nepriznať.

Vedľajší účastník navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdiť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Dňa 26.08.2015 bolo súdu prvého stupňa doručené späťvzatie žaloby žalobcom v zmysle ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca žiadal konanie zastaviť a požiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2, 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 Občianskeho súdneho poriadku, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy

dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane úspešného žalovaného má právo na náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené v súvislosti s bránením práva žalovaného. Súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania tak, že v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá, to znamená, že žalovaný mal plný úspech v konaní, a teda má právo na náhradu trov konania. Rovnako aj vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane úspešného žalovaného, má právo na náhradu trov konania. Odvolacia námietka žalobcu nebola dôvodná.

Vo veci sa nedá stotožniť ani s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejme z ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Žiadny právny predpis vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý chrániť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Odvolací súd poukazuje na to, že aj samotný žalobca ako právnická osoba sa pravidelne necháva zastupovať advokátskou kanceláriou a taktiež si uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Rovnako by bolo možné použiť argumentáciu o neúčelnosti právneho zastúpenia samotného žalobcu, keď žaloby sú typizované a mení sa iba označenie žalovaných, zmluvy, na základe ktorého právny vzťah vznikol a výška dlžnej sumy. Vzhľadom k tomu, že žalobca ako profesionálna organizácia sa dala v konaní zastúpiť advokátskou kanceláriou, z hľadiska rovnosti zbraní prichádza takisto do úvahy možnosť využitia právnych služieb advokátskej kancelárie aj pri ochrane práv spotrebiteľa. Právo na zastúpenie advokátom nie je možné uprieť teda ani vedľajšiemu účastníkovi, t.j. ako právnickej osobe, ktorá do konania vstúpi. Navyše s účinnosťou od 01.01.2012 za trovy konania sa považuje aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Rovnako ani odvolacia námietka žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nebola dôvodná. Rozsudok obsahuje presné, jasné a výstižné odôvodnenie trov konania s poukazom na ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a tiež presnú špecifikáciu náhrady trov konania v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Rozsudok obsahuje zdôvodnenie, z akého dôvodu bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktorým je úspech žalovaného vo veci samej. Odôvodnenie rozhodnutia spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobca ďalej namietal, že vedľajší účastník s účinnosťou novely vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok stratil procesnú spôsobilosť vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, lebo nebol daný súhlas žalovaného so vstupom a pôsobením vedľajšieho účastníka v konaní.

Podľa § 93 ods. 3 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku účinného od 01.01.2015, ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu

spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

K námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka vystupovať v konaní po 01.01.2015 bez súhlasu žalovaného odvolací súd uvádza, že ust. § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.01.2015 nie je možné v danom prípade aplikovať, lebo v čase, keď vedľajší účastník oznámil vstup do konania, nebol súhlas účastníka obligatórnou náležitosťou takéhoto oznámenia. Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014 Z.z. neobsahuje vlastné prechodné ustanovenia, a preto je potrebné jej účinky vykladať v súlade s princípom zákazu pravej retroaktivity. Ak nie je v prechodných ustanoveniach výslovne uvedené inak, je pri strete predchádzajúcej a novej právnej úpravy potrebné vychádzať zo všeobecne platnej zásady nepravej retroaktivity procesných noriem, teda aplikácie nových procesných noriem pre skôr začaté konania, čo vyplýva zo samotnej povahy procesných predpisov. V takom prípade sa v konaní pokračuje podľa novej právnej úpravy s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených skôr zostávajú v platnosti, nakoľko pri posudzovaní ich účinkov sa vždy aplikuje len norma účinná v čase realizácie procesného úkonu. Oznámenie o vstupe predstavuje procesný úkon vedľajšieho účastníka, ktorý oznamuje svoj vstup do konania, a preto sa na takýto procesný úkon vedľajšieho účastníka musí vzťahovať právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014. Teda v prípade, ak v čase oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa súhlas hlavného účastníka so vstupom nevyžadoval, nie je možné spätne vyžadovať tento súhlas. Ani táto odvolacia námietka žalobcu nebola dôvodná.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, ktoré žalobca realizoval podaním doručeným súdu dňa 26.08.2015, odvolací súd uvádza, že takýto úkon je právne neúčinný a nevyvoláva žiadne právne následky. Konanie vo veci samej bolo právoplatne skončené rozsudkom č. k. 18C 294/2014 - 25 zo dňa 24.03.2015 s právoplatnosťou k 07.05.2015. Odvolanie žalobca podal proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nie vo veci samej, čo malo za následok, že výrok o zamietnutí žaloby nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 208 Občianskeho súdneho poriadku, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Aplikácia vyššie uvedených zákonných ustanovení v danom prípade neprichádza do úvahy, lebo konanie vo veci samej je právoplatne skončené.

Vzhľadom k tomu, že o každom procesnom návrhu, napriek tomu, že nevyvoláva žiadne právne účinky, je potrebné rozhodnúť, odvolací súd rozhodol tak, že nepripustil späťvzatie žaloby.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 34,12 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 25,73 Eur podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (t.j. 1 zo sumy 51,45 Eur, čo predstavuje odmenu za 1 úkon právnej pomoci), režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Takto priznané trovy vedľajšieho účastníka bolo uložené zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.